

Nhớ Thương Còn Sốt

Tự nhiên mà tôi quên / hình như rất nhiều thứ? Chẳng hạn bạn đứng đó, tôi có chào, tôi quên...

Tôi không có ai quen, thành phố ít người Việt. Có thể tôi cũng kiệt / kho tàng vui ở đời?

Tôi giống như mọi người: chào nhau khi chạm mắt / chớ không còn nhớ mặt / một thời xưa anh em!

Ở Mỹ ai cũng quen / thật tình đều người lạ: lịch sự trên hết cả, hello là hello!

Hôm nay không phải xưa! Đó là điều còn biết? Có thể buồn mãi miết, có thể cũng...cuối đời!

Nửa Thế Kỷ đã trôi! Đường ngược xuôi xe cộ...Chỉ nhớ đèn xanh, đỏ, nhớ cái chỗ phải ngừng!

Thế giới này trống không! Tiếng boong boong là có? Không phải đâu, tiếng gió / rung cái chuông buổi chiều!

Buổi xế, hàng cây xiêu; tôi dừng xe một lát. Trời lạnh như Đà Lạt...Bỗng tôi nhớ Quê Hương!

Nhớ cây khuyh điệp trường, nhớ học trò, cánh cổng, nhớ những trưa gió lộng / nắng thơm lừng lá ngo...

Các em ơi, tuổi thơ, các em còn cái bóng. Tiếng gió và tiếng vọng tiếng chuông Chùa boong boong...

Trần Vấn Lệ